

Bakanlar Kuruluna güvenildiğine dair

(Resmî Gazete ile ilânı : 19 . VI . 1948 - Sayı : 6936)

No.
1614

Hasan Saka'nın Başkanlığı altındaki Bakanlar Kuruluna (40) redde karşı (308) oyla güvenilmiştir (Cilt : 12 - Sayfa : 223: 264,264:277,277,277:280).

18 Haziran 1948

Erzurum'un Yeğenağa Mahallesinden Yusuf kızı Şahende Sakmak'ın ölüm cezasının 30 yıl ağır hapse çevrilmesi hakkında

(Resmî Gazete ile ilânı : 26 . VI . 1948 - Sayı : 6942)

No.
1615

Meryem'i öldürmekten suçlu, Erzurum'un Yeğenağa Mahallesinden Yusuf kızı 1320 doğumlu Şahende Sakmak'ın ölüm cezasına çarptırılması hakkında Kars Ağır Ceza Mahkemesinden verilen ve Yargıtay Birinci Ceza Dairesinden çıkan 25 . II . 1947 tarih ve 256 esas, 331 karar sayılı ilâm ile onanmış olan ölüm cezasının 30 yıl ağır hapse çevrilmesine karar verilmiştir (Cilt : 11 - Sayfa : 5 ve Cilt : 12 - Sayfa 216,296:302).

21 Haziran 1948

Kazanç Vergisi Kanununun 3 ncü ve 8 nci maddelerinin yorumlanmasına mahal olmadığı hakkında

(Resmî Gazete ile ilânı : 26 . VI . 1948 - Sayı : 6942)

No.
1616

Kazanç Vergisi Kanununun 8 nci maddesi, maddede tasrih edilen teşekkül ve müesseselere karşı taahhütlerde bulunan mütaahhit ve mültezimlerle bu mütaahhit ve mültezimlere karşı derece, derece taahhütlerde bulunanlar bu taahhütlerden dolayı beyanname vermezler demekte ve aynı kanunun 33 ncü maddesi bunları ayrı bir mütaahhit vergisine tâbi tutmaktadır. Yine aynı kanunun istisnaları sayan 3 ncü maddesinin 9 ncü fıkrası da çiftçilerin kendi mahsullerini ve hayvanlarını ve bunlardan çıkardıkları maddeleri, dükkân açmaksızın satmaları halinde bu

satışlarını ve bunların istihsal ve nakil vasıtalarıyla ambar ve depolarını kazanç vergisinden istisna etmiştir.

Kanunun bu sarıh hükümleri karşısında kendi mahsullerini 8 nci maddede yazılı teşekkül ve müesseselere satan çiftçilerden kazanç vergisi kesilmemekte iken, 1010 sayılı Büyük Meclisin kararına istinat eden Sayıştay Genel Kurulu, çiftçilerin de 2395 sayılı Kanunun 8 nci maddesi hükümleri dairesinde Kazanç Vergisine tâbi tutulmalarının gerekli olduğuna karar vermiş olduğundan konunun yorumlanmasına ihtiyaç hâsıl olmuştur.

Kazan Vergisi Kanununun 3 ncü maddesinin 9 neu fıkrasında, çiftçiler için mutlak bir muafiyet kabul edilmiş bulunmakta olup, bu mutlak muafiyeti ortadan kaldırmak için sarıh bir hükme ihtiyaç vardır. Halbuki ne kanunda ve nede Sayıştay Genel Kurulunun istinat etmek istediği 1010 sayılı Büyük Millet Meclisi kararında böyle bir hüküm mevcut değildir. 1010 sayılı karar, vergiden istisna edilen maden istihsalcileriyle Teşviki Sanayi muafiyetinden istifade edenlerin bu muafiyetlerini iymal ve istihsal edici mahiyetlerine ait ve bunların istihsal sahası içindeki satışlarıyla mukayyet görerek taahhüt işleriyle iştigalleri halinde vergi mükellefiyetlerini tabii görmüştür. Halbuki çiftçilerin muafiyeti mukayyet değil mutlaktır. Şu hale göre 1010 sayılı kararın, 3 ncü maddenin yalnız iki istisna fıkrasına munhasır olan hükmünü kıyas yoluyla çiftçilere teşmil etmeye imkân görülmez.

Bu mütalâalara nazaran 2395 sayılı Kazanç Vergisi Kanununun 3 ncü maddesinin 9 neu fıkrasında, çiftçilerin kendi mahsullerini ve hayvanlarını ve bunlardan çıkardıkları maddeleri dükkân açmaksızın satmaları halinde vergiden muaf tutulacakları hakkında mevcut hükmün mutlak olmasına ve kanunun 8 nci maddesinde muayyen müesseselere karşı taahhütte bulunanlar için mevzu olan istisnaî hüküm, bu mutlak muafiyeti tahdit edecek malîyette bulunmamasına göre çiftçilerin 8 nci maddeye göre mütaahhit vaziyetine girmeleri halinde de muafiyetten istifade devam etmeleri icabedeceğine ve kıyas yoluyla maddeden başka mâna çıkarılması mümkün olmadığından sarıh olan maddenin bu hususta yorumlanmasına mahal olmadığına karar verilmiştir (Cilt : 2 - Sayfa : 70 ve Cilt : 12 - Sayfa : 222, 303).

21 Haziran 1948

Takip ve tahsiline imkân görülemiyen bazı alacakların silinmesi ve affı hakkında

(Resmî Gazete ile ilân : 3 . VII . 1948 - Sayı : 6948)

No.

1617

İlişik defterde yazılı bazı alacaklardan mühim bir kısmının, borçlularının ölmesi ve kaybolması veya mallarının bulunmaması gibi sebeplerden, bir kısmının da zamanaşımından ötürü takip ve tahsiline imkân kalmadığından toplamı 250 079 lira 05 kuruştan ibaret olan bu alacakların Genel Muhasebe Kanununun 133 ncü maddesi gereğince, silinmesine ve 642 lira 15 kuruşun da adı geçen kanunun 131 nci maddesine göre affına karar verilmiştir (Cilt : 11 - Sayfa : 5 ve Cilt : 12 - Sayfa : 222,303).

21 Haziran 1948